

Franska dans- och musikformer från barocken

Dans	Musikaliska kännetecken	Koreografiska kännetecken	Historia	Övrigt
Rigaudon	Snabb dans, noteras 2/2 eller 4/4. 1/4 upptakt. Jämna fraser om 4 takter, ofta med 2 markerade halvnoter och avslut med en åttondelsfigur.	Pas de rigaudon görs över 2 takter. Stegfraserna avslutas ofta med pas de rigaudon.	Lantligt ursprung. Uppkomst: slutet av 1600-talet. Höjdpunkt: början av 1700-talet. Försvinner: mitten av 1700-talet.	Glad dans. På teatern ofta dansad av pastorala karaktärer eller sjömän. Rigaudon-musik används även till kontradanser. Mycket populär i England.
Gavotte	Lätt 2-takt, noteras 2/2. En halv takts upptakt. Oftast jämna fraser om 4 takter. Enkel melodi, ibland med sång.	Pas de gavotte: görs över två takter. Skuttig dans, innehåller framför allt hoppade steg. Teaterdanserna dansas solo eller i par.	Folkligt ursprung (ev. baskiskt). Uppkomst: beskrivs av Arbeau 1589. Höjdpunkt: slutet av 1600-talet. Försvinner: mitten av 1700-talet.	Från början baldans vid hovet, senare teaterdans, oftast glad, lätt och skuttig. Musiken används även till kontradanser.
Bourrée	Något snabbare och mer flytande än gavotte. Noteras 2/2 eller 4/4. 1/4 upptakt. Ofta synkop i andra takten. Enkel harmonik. Fraser om 4 takter.	Pas de bourrée, görs över en takt. Ofta flera pas de bourrée-steg efter varandra i cirkulär form, som bryts av med hoppade steg på stället.	Har sitt ursprung i en fransk folkdans (den folkliga varianten dansas än idag). Uppkomst: mitten av 1600-talet. Höjdpunkt: slutet av 1600-talet. Försvinner: mitten av 1700-talet.	Mycket vanlig teaterdans, framför allt hos Lully. Dansad av många olika karaktärer. Även vanlig som koreograferad pardans i balsalen.
Menuet	Snabb och lätt 3-takt. I början fraser med ojämnt antal takter, så småningom reglerad till 4 takter per fras. Enkel melodi, under 1700-talet ofta ABA-form. Ibland en fjärdedels upptakt. Det snabba tempot blir långsammare under 1700-talets gång.	Pas de menuet och contre temps de menuet: båda görs över två takter. Menuettsteget börjas alltid på höger, contre temps de menuet på vänster. Dansen innehåller nästan bara dessa två steg i olika varianter. Beskrivs ofta som en ”flytande” dans.	Föds i Frankrike i mitten på 1600-talet och behåller sin plats som en av de viktigaste danserna till slutet av 1700-talet. Lever vidare som en ”dansskoledans” fram till mitten av 1800-talet.	Mycket vanlig pardans vid baler och solo- eller gruppdans på teaterscenen.

Dans	Musikaliska kännetecken	Koreografiska kännetecken	Historia	Övrigt
Gigue	Snabb dans, markeras 3, 6/4 eller 6/8. Karaktäriseras av en återkommande punkterad rytmisk figur. Ofta en halv takts upptakt. Finns också som rent musikalisk form i två olika huvudvarianter, som ibland kallas giga, och som har en annan rytmisk indelning.	Glad, virtuos dans med många olika typer av steg, ofta utsmyckade med ronde de jambe. Taktarten ger ett extra ”schwung” åt rörelserna.	Ursprungligen från brittiska öarna. Införs i Frankrike i mitten av 1600-talet, försvinner vid mitten av 1700-talet.	Förekommer som baldans, men vanligare på teatern. Dansas i glädjestunder av alla typer av karaktärer.
Loure	Oftast noterad 6/4, beskrivs som en långsam gigue. Ojämna fraser. Karaktäriseras av en återkommande punkterad rytmisk figur.	Mer än ett steg per takt – oftast två och ibland ända upp till sex. Både tekniskt och rytmiskt avancerade steg med stor variation.	Kommer troligtvis från det traditionella normandiska instrumentet louré, liknande musetten, i övrigt okänd bakgrund. Den tidigast kända louren är från en opera av Lully 1672. Tynar bort vid mitten av 1700-talet, med undantag för den populära dansmelodin ”L’Aimable Vainqueur”.	Majestätisk och lite avmätt karaktär. Oftast solodans på teaterscenen, framför allt dansad av karaktärer från andra länder som Spanien och Latinamerika.
Chaconne Passacaille	Måttlig 3-takt, oftast 2/3 upptakt. Variationsstycken över en återkommande basgång. Som teatermusik blir de längre och mer komplexa och tappar senare den ursprungliga basgången. Passacaille är något långsammare än chaconne och går oftare i moll.	Contre temps de chaconne (contre temps sidledes) och pas de passacaille. Mycket långa och utarbetade koreografier som använder en bred stegrepertoar. Både tekniskt och uttrycksmässigt krävande.	Ursprungligen från Latinamerika, via Spanien till Frankrike i början av 1600-talet. Höjdpunkt: början av 1700-talet. Försvinner: slutet av 1700-talet.	Nästan uteslutande teaterdanser. Mestadels solon, men dansas också av ett par eller flera. Förekommer ofta som final i ett divertissement eller en grand ballet.
Sarabande	Ursprungligen en ganska snabb 3-takt, sedan allt långsammare och mer dröjande. Accent på andra slaget i takten.	Dansas ibland med kastanjetter. Från början relativt snabb och utmanande, stillnar under 1600-talet och blir mot slutet en mycket långsam och nobel dans. Som solodans ofta tekniskt krävande med många balanser.	Spanskt folkligt ursprung. Anses som alltför sexuellt utmanande och förbjuds i Spanien i slutet av 1500-talet, samtidigt som den införs i Frankrike i en mer utslätad form. Tappar undan för undan sin ursprungliga karaktär och försvinner vid mitten av 1700-talet.	Införs som baldans vid hovet, men blir en ren teaterdans vid mitten av 1600-talet. Oftast dansad av spanska rollfigurer. Uttrycker känslighet, melankoli eller dramatik.